

ה"ת 23353/07/19 - היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית נגד עופר זלצמן, גורגיאנה מורחן, סינגל פוט בע"מ

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 23353-07-19 למאבק בפשיעה הכלכלית נ' זלצמן ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אהוד קפלן
מבקשת	היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית
נגד	
משיבים	1. עופר זלצמן 2. גורגיאנה מורחן 3. סינגל פוט בע"מ

החלטה

רקע והליכים קודמים:

- ביום 15/1/19 נפתחה חקירה גלויה נגד המשיבים ואחרים בחשד לביצוע עבירות שונות, ובין השאר קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות על חוק זכויות יוצרים, עבירות על פקודת מס הכנסה ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.
- המשיבים 1 ו-2 נעצרו ובסוף חודש ינואר 2019 הם שוחררו.
בעת מעצרו נתפס רכושם ורכוש המשיבה 3 על פי צווי בית משפט שניתנו בבית משפט השלום בראשון לציון. בין השאר נתפסו חשבונות בנק, כלי רכב, נכסי נדל"ן, ועסק חוות סוסים בבעלות המשיבה 3.
בהמשך שוחררו חלקית חשבונות הבנק של העסק ומלאי הסוסים של החווה.
- בחודש ספטמבר 2019 הובאה בפני בקשה שהוגשה ביום 10/7/19 לבית משפט השלום בראשון לציון - להארכת תוקף החזקת התפוסים-המוצגים וכן להארכת תוקפם של צווי הקפאה שניתנו בתיק זה, הכול למשך 180 יום נוספים.
בהחלטת בית המשפט העליון - הבקשה הועברה לבית משפט השלום בחדרה ונדונה בפני.
- עניינה של הבקשה היא - במגרש בחדרה, בכלי רכב, בסכום של ₪ 3488 שנתפס מחשבון בנק, בכמה עשרות דולרים ויורו שנתפסו בחשבון המשיבה 2, וכ- 1200 דולר שנתפסו בחשבון המשיב 1.
לגבי רכוש המשיבה 3 (שהיא חברה בבעלות המשיבה 2) - תפוסים ברישום בלבד שני גרורים לסוסים ורכב שברולט.

5. בדיון שהתקיים בפני ביום 9/9/19 התברר שהחקירה נמצאת בעיצומה, שעדיין קיים צורך לבצע פעולות חקירה רבות שהוצגו בפני בדו"ח סודי שסומן מב/1, שהייתה התקדמות משמעותית בחקירה מאז החלה וסקיים הרבה יותר מסתם חשד סביר לכך שהמשיבים עברו עבירות על חוק זכויות יוצרים, עבירות מס, קשירת קשר לביצוע פשע, ולפחות חלקם גם עברו עבירות של הלבנת הון.
6. המשיבים טענו שהם מעוניינים לסגור את חוות הסוסים, והצווים המונעים דיספוזיציות ברכושה של המשיבה 3, מונעים זאת מהם ומשאירים אותם במצב בלתי אפשרי שהם נאלצים להמשיך ולהחזיק בעסק מפסיד - מפסיד בגלל התנהלותה של המשטרה.
- התברר גם שכל עניין חוות הסוסים והרכוש שנמצא בה ומה יעשה בו, התברר בבית משפט השלום בראשון לציון, ניתנה לגביו החלטה, הוגש ערר לבית המשפט המחוזי בלוד, וממילא העניין מתברר בפורום אחר וקבעתי שאינני אמור להחליט בו.
7. באשר לרכוש המתואר בבקשה - קבעתי שהמדובר ברכוש שחלקו הניכר, אם לא כולו, הושג לכאורה - על פי חומר החקירה שבתיק, כתוצאה מביצוע העבירות הנ"ל, אבל שגם אם חלקו או אפילו כולו לא הושג כתוצאה מפעילות עבריינית, הרי על פי הפסיקה אין מניעה לתפוס אותו מכוח העיקרון של תפיסה בשווי כדי להבטיח חילוט בתום ההליך.
- קבעתי שברור ש תפיסה בשווי אינה יכולה להיות במלוא שווי הסכום הנטען שהמשיבים הרוויחו מאותה פעילות עבריינית, שבמקרה שבפני הוא כ- 23,000,000 ₪, אבל שווי התפוסים בפועל במקרה שבפני נופל מ- 20% משווי שלל הפעילות העבריינית הנטענת, כך שאין מניעה להתיר למשטרה להמשיך ולהחזיק בתפוסים (לרבות הצווים המונעים דיספוזיציות ברכוש שנתפס - נכס המקרקעין), וממילא, ככל שמדובר בצווים המונעים דיספוזיציות, הם לא מונעים את המשך השימוש במקרקעין עצמם.
8. עוד קבעתי בהחלטה מיום 9/9/19 שבשים לב לכך שמדובר בחקירה מורכבת ומסועפת שברור שהיא לא תסתיים בחצי השנה הקרובה, ולא משום שרשויות החוק גוררות רגליים אלא בשל קשיים אובייקטיביים שאותם לא אוכל לפרט, ובשים לב גם לעוצמת החשד נגד המשיבים - יש להותיר את המצב הנוכחי על כנו, ולהאריך את תוקף הצווים הקיימים ב- 180 יום.
9. לכן נעתרתי לבקשה במלואה, והוריתי על המשך החזקת התפוסים והארכת תוקף הצווים המתוארים בבקשה ב-180 יום מיום ההחלטה.
10. על ההחלטה הנ"ל הוגש ערר - שנדון בפני כב' השופטת נתנאל שרון.
- בערר נקבע - בין השאר - כי חומר הראיות מעלה חשד למעורבות כל העוררים בעבירות המיוחסות להן וגם אם בסופו של יום לא ניתן יהיה להאשים את העוררת בעבירות המס - די בחשדות לעבירות אחרות המיוחסות לה כדי להצדיק את תפיסת הנכסים.
- באשר לטענת העוררים על אופן ניהול הדיון - הכוונה להצגת חומר חסוי לשופט מבלי לאפשר למשיבים לעיין בו - הרי גם טענות אלו נדחו תוך אנלוגיה לדיוני מעצר-ימים.
- נדחתה גם הטענה של אכיפה בררנית - טענה שלא הונחה לה תשתית עובדתית.

11. הדיון בבקשה השנייה להארכת תפוסים החל ביום 4/3/20 - ובמהלכו ביקשו המשיבים שאפסול את עצמי מלדון בתיק - משום שסירבתי לתת על אתר החלטה בכל טענה שהעלו בדיון. משדחיתי את בקשת הפסלות - הופסק הדיון על מנת לאפשר למשיבים לערער - הערעור נדחה - והדיון התחדש ביום 6/4/20.
12. בסופו של דבר הארכתי את הצו ב 180 יום - סירבתי להורות על החזרת הטלפון של המשיב- שסברתי שטרם נפרץ - ולגבי נכסי המשיבה 3 קבעתי ש "הייתי שוקל להורות על שחרור העגלות התפוסות - לו היה מוכח ששווין זניח, או להתיר למשיבים לפדות אותן בכסף - אך כל ראייה בעניין השווי לא הובאה".
לגבי דירה בבעלות גב' אילנה מורחן, שאינה צד להליך, סירבתי לבטל את העיקול - וקבעתי שאם המשיבים אינם בעלי הדירה - כטענתם- לא להם לריב את ריב בעליה עם המבקשת.
- ערר שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה - אם כי בדיון בערר הגיעו הצדדים להסכמה על החזרת כלי רכב מסוג קיה והמשיבה הסכימה למכירת התפוסים של המשיבה 3 ובלבד שהכספים יישארו ב"קופת החילוט"
13. לאחר מכן הגישו המשיבים בקשה לעיון חוזר .
התברר שהטלפון הסלולרי של המשיב נפרץ והמידע האצור בו מצוי כעת בידי המשטרה.
כמו כן רכב הקיה הוחזר.
14. לכונתתי החלטה לפיה צו תפיסת נכסי המשיבה 3 בוטל (הטלפון ורכב הקיה הוחזרו קודם לכן) והוריתי ל החזרת הרכבים לצורך מכירתם.
15. על ההחלטה הוגש ערר למחוזי (31804/07/20) אשר נדון בפני כב' השופטת תמר נאות פרי שהחליטה לקבל את הערר והחליטה להאריך את תוקף התפיסה על מנת לאפשר למבקשת למכור אותם ולהפקיד את תמורתם בקופת בית-המשפט.
- המשיבים הגישו בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה בטענה כי מצאו קונה שירכוש את אחד הנגררים, בית המחוזי נעתר לבקשתם והורה על עיכוב ביצוע עד ליום 4/9/2020 על מנת לאפשר למשיבים למכור בעצמם את הנגררים.
16. בהחלטה מיום 4/9/20 ובהחלטה מיום 24/9/20 הארכתי - פעם נוספת - את תוקף החזקת התפוסים עד ליום 15/11/20.
17. לקראת ישיבת יום 24/9/20 ביקשה המשטרה כי אורה למשיבים למסור לה את כלי הרכב ומפתחותיהם - כי המשיבים לא עמדו במילתם שימכרו את כל הרכב.
18. בהחלטה שנתתי בעקבות הדיון - קבעתי כי משהורה בית המשפט המחוזי לעכב את הרכבים למבקשת - עשה זאת כדי לתת למשיבים הזדמנות למכרם בעצמם.

משלא ניצלו המשיבים את ההזדמנות שניתנה לדין - מן הראוי לאפשר למשטרה למכרם.

לכן הוריתי למשיבים " למשיבים למסור למבקשת את שני כלי הרכב ומפתחותיהם."

19. המשיבים ערערו גם על החלטה זו ובמסגרת הערעור תקפו גם החלטה בה סירבתי להורות להמציא להם חומרים מתיק החקירה, גם הודעה של אדם שהעיד נגדם.

במקביל הגישו לבית המשפט העליון ערעור פסלות (שני במספר) - שנדחה .

20. בית המשפט המחוזי הורה לי לבדוק את עמדת המדינה באשר למסירת חומרי חקירה ולהבחין בין עדויות של נחקרים לבין מסמכים שנתפסו מהמשיבים - שלטענתם דרושים להם לצורך הליך משפטי אחר.

עוד הורה בית המשפט המחוזי שאבהיר החלטתי באשר לכלי הרכב - כי בהחלטה קודמת מסירת שני כלי רכב בעוד שמוחזקים אצל המדינה שלושה כלי רכב.

21. בין לבין נקבע דיון בבקשת המדינה להאריך את החזקת התפוסים ב 6 חודשים נוספים,

וכל הבקשות המצריכות הכרעה התבררו באותו דיון - בישיבת יום 11/11/20.

22. לאחר הדיון הוריתי כי החלטתי הקודמת עניינה שלושת כלי הרכב - והארכתי את החזקת התפוסים עד ליום 15/3/21.

הבקשות שעל הפרק כיום:

23. ביום 18/2/21 הגיש המשיבים בקשה חדשה לשחרור התפוסים, במסגרתה טענו כי בדיון שהתקיים בתיק האחר שמתנהל בבית-משפט השלום בראשל"צ הצהיר ב"כ המבקשת כי החקירה טרם מוצתה וכי דרוש ליחידה החוקרת פרק זמן נוסף לבצע את רשימת ההשלמות שקיבלו מהפרקליטות.

24. המשיבים בבקשתם מפנים להחלטת בית-המשפט המחוזי בערר קודם שהוגש על ידם במסגרת ע"ח 35778/04/20, שם קבע כב' השופט אבי לוי כי החזקת התפוסים צריכה להיעשות באופן מידתי ולא יכולה להימשך לעד.

25. לטענת המבקשים, ההארכה האחרונה שניתנה ליחידה החוקרת מסתיימת ביום 15/3/21 וכבר ברור שעד זה לא תושלם החקירה ולפיכך הם חוזרים ומבקשים להורות על שחרור התפוסים.

26. ביום 2/3/21 הגישה היחידה החוקרת תגובה לבקשת ובקשה מטעמה להארכת תוקף החזקת התפוסים והמוצגים המפורטים בנספח שצורף מטעמה למשך 180 ימים נוספים ובקשה להארכת צווי הקפאה לגביהם.

27. ביום 4/3/21 הגישו המשיבים בקשה לפי פקודת ביזיון בית-המשפט, לפיה הם טענו כי היחידה החוקרת לא פעלו לפי הנחיות בתי המשפט בערכאות השונות ולא מכרה את כלי הרכב לאחר שהם נאלצו להוציא כספים רבים על תיקונים בכדי שהמדינה תוכל למכור אותם בערך המקסימלי.

הדיון בבקשות:

28. בדיון הרצה מר זלצמן על חזקת התקינות המנהלית - מנין באה לשיטת המשפט שלנו וכיצד ניתן לסתור אותה - וטען שהמבקשת היא גוף מושחת שלגביו לא מתקיימת חזקת התקינות המנהלית.

הוא חזר על בקשותיו להחזרת התפוסים ולביטול צווי ההקפאה כדי שיוכל להקל על המצוקה הכלכלית אליה נקלע כתוצאה מהחקירה המתמשכת הקפאת רכושם וחזר על הבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט - בקשר לאי מכירת התפוסים.

29. מנגד הסבירו נציגי המבקשת שסיום החקירה מתמהמה עקב השלמות חקירה שנדרשו על ידי הפרקליטות, חלק מהן בחו"ל וקצב ביצוען אינו בשליטת היחידה החוקרת, והוסיפו שאכן החקירה אינה יכולה להימשך לנצח - אך במקרים דומים נקבע שבטרם חלוף 5 שנים - חלוף הזמן כשלעצמו לא יצדיק את החזרת התפוסים.

באשר למכירת כלי הרכב התפוסים - הסבירו שנערכה הערכת שווי והכלים אמורים להימכר על ידי האפוטרופוס הכללי - כשיתחדשו המכירות הפומביות שמעוכבות כעת בגלל תחלואת הקורונה.

הכרעה:

30. הבקשה להטיל על המשטרה סנקציות לפי פקודת ביזיון בית המשפט- דינה להידחות.

בית המשפט לא קצב מועד לביצוע המכירה וממילא לא ניתן לומר שהמשטרה הפרה את החלטת בית המשפט.

בנוסף - נחה דעתי שהמשטרה פועלת במרץ למכירת התפוסים - והעיכוב נובע מתחלואת הקורונה שמעכבת את המכירות המתבצעות על ידי אגף האפוטרופוס הכללי במשרד המשפטים ומועד המכירה תלוי במתווה היציאה מהגבלות הקורונה.

31. באשר לבקשת המשיבים להחזרת התפוסים ולבקשת המשטרה להארכת משך החזקתם - הרי קימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים.

שחולף הזמן אנו מתקרבים לנקודה שבה עוצמת החשדות לא יהיה די בה כדי להצדיק את המשך החזקת התפוסים על ידי המדינה.

השנתיים שחלפו מאז התפיסה אינן פרק זמן שיש בו כדי להטות את הכף לטובת המשיבים.

32. סיכומו של דבר - נעתר לבקשת המשטרה ומאריך את החזקת התפוסים ואת תוקף צוו ההקפאה ב 6 חודשים מהיום - ודוחה את בקשות המשיבים.

המזכירות תמציא החלטה זו למשבים ב"נט" ולמבקשת בפקסימיליה.

ניתנה היום, א' ניסן תשפ"א, 14 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.